

ק"פ 8551/12/16 - אבירם דהרי נגד עו"ד יעקב שינדלר, רועי שינדלר

בית משפט השלום בבאר שבע

ק"פ 8551-12-16 דהרי נ' שינדלר ואח'

בפני	כבוד השופט הבכיר ג'ורג' אמוראי
קובל	אבירם דהרי
נגד	
נקבלים	1. עו"ד יעקב שינדלר ע"י ב"כ עוה"ד שמואל קזס 2. רועי שינדלר

החלטה

בקשת נקבל 1 לעיכוב הקובלנה עד לתום בירור תובענה אזרחית מקבילה (בתיק תאמ 16-06-39931).

לחילופין, התבקש בית המשפט להורות על עיכוב הליכי הקובלנה עד להחלטת היועמ"ש בפניית הנקבל לעיכוב הליכים {בהתאם לסמכותו לפי ס' 231(א) לחוק סדר הדין הפלילי(נוסח משולב) התשמ"ב-1982}.

לטענת הנקבל 1 יש להעתר לבקשה לנוכח "הליך תלוי ועומד", שהינו בין אותם צדדים, בזהות עילות ובגין אותם פרסומים, הנקבל העלה גם טענות בדבר מדיניות משפטית רצויה, שימוש לרעה בהליכי משפט וחוסר תום לב מצידו של הקובל.

הנקבל 2 (אחיו של הנקבל 1) ציין כי ביחס לבקשת אחיו אין לו עמדה ומקובל עליו מה שיקבע.

הקובל מתנגד לעיכוב הקובלנה הפלילית והצהיר, כי הוא מסכים לעיכוב התובענה האזרחית.

עיינתי בבקשה ובתגובה וכן בתיק בית המשפט והגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

לאחר עיון בשני ההליכים אשר הוגשו על ידי הקובל, בית המשפט סבור כי אכן ראוי היה בנסיבות להמתין עם הגשת התובענה עד לאחר סיום בירור הקובלנה, ולא הגשתן במקביל, הגם שאין מניעה דיונית מלעשות כן.

יחד עם זאת, כאמור המדובר בזכות דיונית ולא מצאתי בסיס משפטי לעיכוב הקובלנה.

נטען כי על פי הפסיקה שצורפה כי המדיניות המשפטית הרצויה" היא לעכב הליך של קובלנה פלילית אל מול הליך אזרחי תלוי ועומד, ואולם **לא מצאתי בדין (חקיקה ופסיקה) מקור סמכות של בית משפט להורות על עיכוב קובלנה פלילית**, גם לא בפסק הדין אליו הפנה ב"כ הנקבל, פסק דין שמציע למחוקק לבטל את מוסד הקובלנה הפלילית ולהעבירו מן העולם המשפטי לעולם שכולו טוב.

ההלכות בעניין בקשות לעיכוב הליכים בעילה של "הליך תלוי ועומד" נוגעות לעיכוב ההליכים האזרחיים בשל הליך מקביל (פלילי או אזרחי). המדובר בסמכות שבשיקול דעת, על יסוד שיקולים של יעילות, חסכון במשאבים, מניעת הכרעות סותרות ומאזן הנוחות בין הצדדים וזאת במקום שהמדובר בשני הליכים בעלי זהות צדדים וזהות עילות.

אין לבית המשפט סמכות המקבילה לסמכותו של היועמ"ש לעיכוב הליכים פליליים.

האסמכתאות וההיקשים תומכים דווקא בהמשך ניהול הקובלנה הפלילית. (ראה סעיף 42 א' לפקודת הראיות (נוסח חדש) התשל"א 1971 וסעיף 24 לחוק איסור לשון הרע התשכ"ה-1965).

קיומו של ההליך האזרחי אינו מייתר את הליך הקובלנה, זאת לנוכח השוני בין יסודות עבירת לשון הרע (ס' 6 לחוק איסור לשון הרע התשכ"ה-1965) לבין יסודות העוולה (ס' 7 לחוק איסור לשון הרע התשכ"ה-1965). במסגרת האישום הפלילי יש להוכיח כוונה לפגוע מה שאין כך בעניין העוולה האזרחית. טענות הנקבל ביחס לסיכויי הצלחת התובענה או הקובלנה, אינן רלוונטיות בשלב זה, שכן לצורך כך יש לערוך בירור עובדתי, ואין זה השלב להעריך סיכויי הליך זה או אחר.

בית המשפט ער לייחודו של הליך הקובלנה ופוטנציאל פגיעתו על כל המשתמע מכך, ואולם לנקבלים חזקת החפות ולא נטען או הוכח בפני לפגיעה אפשרית בזכותם או בהגנתם. על הקובל לעמוד בנטלי ההוכחה והשכנוע ולנקבלים שמורה כל טענה לרבות ההגנות שבחוק איסור לשון הרע.

היעתרות לבקשה החלופית, בדבר עיכוב הליך הקובלנה הפלילית עד להחלטת היועמ"ש בבקשה שהוגשה לו לעיכוב הליכי הקובלנה, אינה סבירה בנסיבות, שכן תוצאת העיכוב תהא התליית הקובלנה עד לאחר סיום ההליך האזרחי אשר הוגש בסדר דין מהיר.

כידוע גם ההלכה הפסוקה קובעת כי הגשת בקשה ליועמ"ש לעיכוב הליכים פליליים אינה מעכבת או מתלה את שמיעת כתב האישום או הקובלנה הפלילית בבית המשפט.

סוף דבר- הבקשה נדחית.

בנסיבות והקשר הדברים לא מצאתי לעשות צו להוצאות.

להודיע לב"כ הנקבל 1, לנקבל 2 ולקובל.

ניתנה היום, י' אדר תשע"ז, 08 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.